

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, a

odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k **souhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře čtyři roky (4 roky).**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá trest propadnutí věci**, a to:

- externí harddisk zn. Seagate výrobní číslo [REDAKCE] (zajištěno při domovní prohlídce jako č. 3)
- stolní počítač zn. Agen výrobní číslo [REDAKCE] (zajištěno při domovní prohlídce jako č. 2)
- SIM karta č. [REDAKCE] (část stopy zajištěné při domovní prohlídce č. 28)
- mobilní telefon zn. Huawei Y6 - 2017 včetně SIM karty Vodafone [REDAKCE] (stopa zajištěné při domovní prohlídce č. 20)

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku **se zrušuje** výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Plzni č.j. 4 T 10/2019-1794 ze dne 13. 3. 2020, který nabyl právní moci téhož dne, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Ve věci již bylo zdejší soudem rozhodováno v hlavním líčení konaném dne 13. 3. 2020 zčásti odsuzujícím a zčásti zprošťujícím výrokem rozsudku č.j. 4 T 10/2019 - 1794. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 6. 2020, č.j. 2 To 42/2020 - 1847, byl rozsudek zdejšího soudu k odvolání státního zástupce, které směřovalo do zprošťující části výroku rozsudku, ve smyslu § 258 odst. 1 písm. b), c), d), odst. 2 tr. řádu v této části zrušen a dle § 259 odst. 1 tr. řádu vrácen zdejšímu soudu k novému projednání. V intencích pokynů Vrchního soudu v Praze soud doplnil dokazování a ve věci opětovně rozhodl. Je nutné upozornit na to, že v mezidobí došlo ke změně v osobě předsedy senátu, když JUDr. Přemysl Špicar ukončil svou působnost u zdejšího soudu ke dni 28. 2. 2021. Jeho senát ke dni 1. 3. 2021 převzala Mgr. Bc. Lucie Bočková. S ohledem na tuto změnu byli jak obžalovaný tak státní zástupce poučeni ve smyslu § 219 odst. 3 tr. řádu. Obě strany vyslovily souhlas se čtením podstatného obsahu protokolů o hlavním líčení a netrvaly na jeho opětovném provedení.
2. Pro přehlednost je namístě uvést, že obžalovaný [REDAKCE] byl již v této věci rozsudkem ze dne 13. 3. 2020 č.j. 4 T 10/2019 - 1794 pravomocně odsouzen pro pokračující zločin sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, kterého se dopustil mimo jiné pod bodem 1) výroku rozsudku na [REDAKCE] narozené [REDAKCE], a pod bodem 2) na [REDAKCE] narozené [REDAKCE], když obě dívky přibližně od 23. 9. 2013 do konce roku 2014 na sociální síti Facebook pod profilem „[REDAKCE]“ donutil pod pohrůzkou jiné těžké újmy, a to zveřejnění jejich nahých fotografií na sociálních sítích, k obnažování a byl si vědom, že tyto ještě nedosáhly 18 let věku, tedy čin spáchal na dítěti. Pod bodem 4) výroku tohoto rozsudku byl

uznán vinným ze spáchání trestného činu sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 1 tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, když v červnu a červenci 2018 na sociální síti Facebook pod profily „[REDAKCE] [REDAKCE] a „[REDAKCE] [REDAKCE] a prostřednictvím SMS ze SMS brány obě výše uvedené sestry (dvojčata) kontaktoval opět s požadavkem, aby mu zaslaly další své nahé fotografie s tím, že pokud tak neučiní, zveřejní na internetu jejich erotické fotografie z let 2013-2014, které od nich předtím získal a zašle je jejich otci a babičce a když jeho požadavkům nevyhověly, tyto zveřejnil a zaslal odkaz s fotografií [REDAKCE] jejímu spolužákovi [REDAKCE] [REDAKCE] jejich otci a babičce. Uložen mu byl úhrnný podmíněný trest ve výměře tří roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání pěti roků za současného uložení dohledu. Uloženo mu bylo i ochranné opatření, a to ochranného léčení sexuologické ve formě ambulantní.

3. Po provedeném dokazování soud uzavřel, že vina obžalovaného byla i v bodě 5) výroku obžaloby jasně prokázána a obhajoba obžalovaného vyvrácena. **Obžalovaný** [REDAKCE] [REDAKCE] při hlavním líčení i v přípravném řízení popřel, že by se projednávané trestné činnosti dopustil. Při hlavním líčení konaném dne 15. 7. 2021 označil za nesporné, že ke schůzce skutečně došlo a došlo i k pohlavnímu styku. Tento však měl být dobrovolný. Připustil, že na to, zda by se chtěla sejit, se zeptal [REDAKCE] on. Ona měla určit místo setkání. Zcela popřel, že by znal věk obou sester. Vycházel z toho, že na seznamce [REDAKCE], kde se seznámil s [REDAKCE] a která byla zaměřena na erotické kontakty, nenarazí na někoho, komu bude [REDAKCE] let, ale očekával, že mu bude opravdu [REDAKCE] jak to bylo psáno v pravidlech seznamky. Údajně obě měly v profilu, že je jim [REDAKCE] let a ony samy mu skutečný věk nesdělily. On sám od schůzky s poškozenou očekával, že tam dojde k sexuálnímu kontaktu, a měl za to, že dle jejich konverzace ona očekávala to samé. Nic ji za pohlavní styk nepřislíbil a nevěděl, zda poškozená něco očekávala, nic nenaznačila. Argumentoval také tím, že na seznamce [REDAKCE] je člověk buď dominantní, nebo submisivní a ona mu měla napsat, že je submisivní a nemá problém s praktikami, které jí specifikoval, tedy například, že jí plácne po zadku, chytne za vlasy, ale žádné škrcení nebo mlácení do krve. Popřel, že by ke schůzce došlo v souvislosti s erotickými fotografiemi, které mu poškozená posílala. Popřel, že by ji v souvislosti s nimi měl nějak vydírat. K vyhrožování, že fotografie zveřejní, pokud mu nepošle další, došlo údajně až po sexuálním styku. Po styku samotném spolu ještě asi dva měsíce komunikovali, ale pak se komunikace přerušila a k navázání další komunikace došlo až náhodně, když si prohlížel fotografie a vzpomněl si na poškozenou. Komunikace byla přerušena proto, že o další schůzky neměla zájem ani jedna strana. Styk nebyl takový, jaký ho očekával, poškozená líčila jaké má zkušenosti, ale bylo to úplně jinak. V první řadě měl zájem o sestru poškozené [REDAKCE] ale ona mu v konverzaci sdělila, že hledá něco jiného a předala mu kontakt na poškozenou. Původně bylo domluveno, že na schůzku přijdou obě sestry, což on původně navrhoval, ale pak přišla jen [REDAKCE] sestra poškozené měla být na nějakém hasičském plese. On sám očekával, že bude mít pohlavní styk s oběma, ale s [REDAKCE] nekomunikoval a [REDAKCE] se neptal. Měl představu, že poškozená sestře řekla, o co jde a tím pádem souhlasí s tím, že dojde k sexuálnímu styku s oběma. K dotazu zopakoval, že se [REDAKCE] neptal, kolik jí je let, to mu měla sdělit až na Facebooku kvůli fotkám, kdy měla napsat, zda mu to není blbý, když jí ještě nebylo [REDAKCE]
4. Při hlavním líčení konaném dne 17. 2. 2020 trval na tom, že neznal věk sester a že [REDAKCE] se ve vozidle sama svlékla a došlo k dobrovolnému pohlavnímu styku. V přípravném řízení vypovídal nejrozsáhleji, když nad rámec výše uvedeného tvrdil, že si pohlavní styk s [REDAKCE] výslovně domluvil a domluvil se s ní také na tom, že jí nevadí, když jí při sexu plácne po zadku. Vyzvedl ji na kraji [REDAKCE] Když projeli obcí, začala se svlékat, zůstaly jí jen tenisky. Dále tvrdil, že na seznamce se dohodli, že se bude chovat submisivně a on dominantně. Když ji viděl, působila na něj, že je jí cca [REDAKCE] let. Měla říkat, že studuje [REDAKCE] školu v [REDAKCE] Když zastavil, byla [REDAKCE] již nahá. On vystoupil a sklopil zadní sedadla. Tam si lehl na záda a [REDAKCE] mu provedla orální sex. Následně měli klasickou soulož, kdy nejprve ona ležela na zádech a následně klečela a on ji souložil zezadu. Ejakuloval na její zadek. Popřel, že by se na ní dopustil násilí, se kterým by nesouhlasila, popřel, že by ji držel za vlasy či krk. Po sexu si měli povídat, poté se [REDAKCE] oblékla a on ji odvezl do [REDAKCE] Při sexu měl on mít jen stažené

kalhoty a spodní prádlo ke kolenům. Tvrdil, že do této doby neměl žádnou fotografii [REDAKCE] či [REDAKCE] a ani s nimi nekomunikoval na Facebooku, to až v roce 2014. Po styku komunikace cca na tři roky utichla a poté zase on kontaktoval na facebooku [REDAKCE]. Chtěl se s ní opět setkat za účelem sexu. I ji údajně navrhl, že by ji za schůzku zaplatil.

5. Ke své osobě aktuálně při hlavním líčení konaném dne 15. 7. 2021 uvedl, že na probační a mediační službu chodí pravidelně jednou za dva měsíce a na sexuální léčbu k MUDr. [REDAKCE] dochází jednou za tři měsíce. V současné době je v invalidním důchodu a nepracuje ani na částečný pracovní úvazek. Žije stále v penzionu svého otce, kde obývá jeden pokoj.
6. K osobě obžalovaného byl v přípravném řízení **znalci MUDr. [REDAKCE] [REDAKCE] a Prof. PhDr. [REDAKCE] Ph.D. (č. l. 51 – 64) zpracován znalecký posudek z odvětví psychiatrie, sexuologie a klinické psychologie**, jehož závěry přednesl Prof. PhDr. [REDAKCE] Ph.D. u hlavního líčení konaného dne 17. 2. 2020 (č. l. 1758 – 1759). Znaleckým zkoumáním bylo zjištěno, že obžalovaný netrpí duševní poruchou nebo jinou závažnou duševní poruchou, a to ani přechodnou duševní poruchou nebo intoxikací. Osobnost obžalovaného je poruchová, kdy **trpí poruchou sexuální preference, tedy parafilii (sexuální deviací), a to sadomasochismem. Tato porucha vedla ke stíhanému jednání.** Vzhledem k uvedené poruše sexuální preference byly jeho ovládací schopnosti ve vztahu k tomuto jednání podstatně snižené, ale jeho rozpoznávací schopnosti byly plně zachovalé. Obžalovanému nebyla prokázána alkoholová nebo jiná drogová závislost včetně tabakismu a nic nespovídá pro to, že by byl v době činu pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky. Motivace jednání, kterou obžalovaný bagatelizuje, byla deviantně sexuální, tedy patologická. Bylo tedy způsobeno přítomnou parafilii, která je trvalou charakteristikou obžalovaného. Nejednalo se o afekt patický ani nezvládnutý. Obžalovanému nic nebrání v plnohodnotné účasti na trestním řízení. Bez náležitého léčení hrozí opakování podobného jednání, proto bylo navrženo uložení ochranného léčení ambulantní formou. Falografické vyšetření svědčí pro **heterosexuální orientaci s preferencí žen velmi mladých.**
7. **Ze závěru znalce psychologa** vyplynulo, že obžalovaný má průměrný intelekt, z vyšetření nebyly zjištěny znaky svědčící o duševní chorobě v pravém slova smyslu, tedy ve smyslu psychózy, zvýšené agresivity, těžšího neurotického onemocnění, hysterických osobnostních rysů, tendencí ke konfabulacím či závažnějším narušením základních psychických funkcí, a to vnímání, paměti, myšlení, pozornosti. Osobnost obžalovaného je jednodušší, strukturovaná akcentované, s převládajícími rysy citové maladaptace. Emocionalita je méně diferencovaná, afektivita a psychika méně stabilní, povahově je introvertován. Obžalovaný byl plně schopen chápat průběh činu a sled jednotlivých událostí, které je současně schopen správně reprodukovat. V době činu nebyl u obviněného přítomen afekt, zkratové jednání a na jeho vzniku se příčinně podílela zjištěná porucha sexuální preference, tedy sexuální deviace. Motivace je podmíněna zjištěnou **sexuální deviací typu sadomasochismu s výraznou složkou sadistickou.** Obžalovaný byl schopen uvědomit si dosah a význam svého jednání, zejména z hlediska škodlivosti pro společnost. Prognóza dalšího vývoje osobnosti obžalovaného bude plně závislá na úspěšnosti navrhované léčby. Nad rámec závěrů znaleckého posudku znalec při hlavním líčení k dotazu státního zástupce uvedl, že náhled obžalovaného je kvalitní, proto postačí forma léčení ambulantního, neboť obžalovaný si je vědom narušené sexuality, toho, co ho vzrušuje a sám byl ochoten podrobit se uvedené léčbě. Pokud bude jeho předsevzetí spolupracovat v této léčbě i v budoucnu dodrženo, léčba by mohla být dostatečná. K dotazu, zda je porucha obžalovaného vrozená či případně získaná a co způsobilo její rozvoj, znalec uvedl, že věda si není jista příčinou vzniku parafílie, ale domnívá se, že dispozice jsou vrozené, a co způsobí jejich projevení nebo rozvoj už je záležitostí výchovy, životních okolností, hodnot člověka a jeho životních zkušeností. Faktem je, že u některých jedinců s jakýmkoli typem sexuální deviace tato deviace zůstává celoživotně latentní, neprojeví se, nebo ji člověk zvládá na úrovni masturbačních fantazií.

8. Ze spáchání trestné činnosti je obžalovaný usvědčován především výpovědí **poškozené** ■■■■■ která vypověděla ve shodě se skutkovou větou výroku rozsudku. Ve vztahu ke skutku pod bodem 5) výroku obžaloby vypovídala přesvědčivě při hlavním líčení konaném dne 19. 2. 2020 (č. l. 1767 – 1772). Na rozdíl od obžalovaného uvedla, že ji kontaktoval na Facebooku, kam jí poslal nahé fotografie její sestry ■■■■■ a řekl, že pokud mu nezašle fotografie i ona, tak je zveřejní. Sestru měla ráda, proto jednala spíše emotivně než rozumově, chtěla ji zachránit a myslela si, že to nikam dál nepovede. Následně chtěl obžalovaný další fotografie, určoval i do kdy musí fotografie zaslat a jak mají vypadat. Sestra poškozené si s ním údajně domluvila schůzku, kam měly jít obě. Nakonec ■■■■■ jít nechtěla, tak šla poškozená naivně sama s tím, že to všechno zachrání a pokusí se mu to vymluvit, což se nepovedlo a došlo ke znásilnění. Následně byl tři roky klid a pak se obžalovaný ozval znovu s tím, že má fotografie poškozené a pokud mu nebude posílat další, že to zveřejní a pošle to přátelům, rodině, do školy, do budoucího zaměstnání apod. Poškozená už nechtěla, aby jí to ovlivňovalo život, tak šla na policii. K dotazům upřesnila, že první kontakt s obžalovaným byl, když jí bylo ■■■■■ let, takže v roce 2012. Sestru poškozené obžalovaný kontaktoval přes seznamku, na které měla zřízený účet i poškozená, ale spíše na popud kamarádek ze srandy a nevyskytovala se tam. Trvala však na tom, že ji obžalovaný kontaktoval na Facebooku, kde měla uvedené správné datum narození. Sestra poškozené tam měla o rok víc, poškozená nevěděla proč. Několikrát obžalovanému zmiňovala, jestli mu není hloupé vydírat ■■■■■ holku, její věk musel znát. Obě mu poslaly asi 80 fotek. Sestra si s obžalovaným domluvila schůzku, poškozená jen zadala lokalitu, která byla od města, aby je nikdo neviděl a neřekl to rodičům. Necítila v tu chvíli nebezpečí, jen hlavně nechtěla, aby se to rozneslo po ■■■■■ Vybrala lokalitu a na mapě přes google mu ji ukázala. Sestra celou dobu tvrdila, že s poškozenou půjde a na poslední chvíli řekla, že ne, že se jí tam nechce. Nijak to neodůvodnila. Jestli měla sestra poškozené „zaracha“, si poškozená nevzpomněla, ale věděla, že sestra by šla ven i přes zákaz, kdyby chtěla. Dělal to běžně. Poškozená doufala, že to obžalovanému rozmluví a že to skončí. V té době jí bylo kolem ■■■■■ let. Na místo došla pěšky. Na místě byla první, obžalovaný přijel až po ní, a to asi tmavě zeleným Peugeotem, bylo to určité tmavé auto, v autech se nevyzná. Bylo to odpoledne, přelom července a srpna o prázdninách než šla ze ■■■■■ školy na ■■■■■. V září po prázdninách jí bylo ■■■■■ let, tohle se stalo před narozeninami, když jí bylo ještě ■■■■■ let. Nebyla si tím ale stoprocentně jistá. O jaký typ auta se jednalo, poškozená nevěděla, ale uvnitř buď byly zadní sedačky sklopené, nebo odmontované, protože byl vzadu velký prostor. Začali spolu mluvit a poškozená se mu snažila říct, aby ji i její sestru nechal být a dál to nepokračovalo, aby nebyly se sestrou pořád ve stresu. Obžalovaný poškozené řekl, že toho zanechá, pokud s ním bude mít pohlavní styk, což poškozená odmítla a chtěla odejít. Obžalovaný jí napadl zezadu, vtáhl jí do auta, začal ji škrtit a násilím ji donutil k orálnímu sexu. Následně došlo i ke klasické souloži. Při orálním sexu obžalovaný stál a natlačil poškozené hlavu na jeho úd a rukama dělal pohyby hlavou poškozené. Potom ji povalil na záda a jednou rukou ji držel a škrtil a potom ji začal svlíkat a vykonal na ní soulož. Poškozená se bránila fyzicky i slovně. Obžalovaný jí řekl, ať mlčí. Poškozená si přesně nepamatovala, co měla na sobě, ale asi tílko, podprsenku a tepláky. Obnažil ji celou, tílko jí svlékl jednou rukou. Obžalovaný si jen vyndal úd. Trvalo to asi půl hodiny. Nakonec obžalovaný poškozené řekl, že dluh je splacený. Nevěděla, o co se jedná. Poté ji vystrčil z auta, hodil za ní věci, nasedl a odjel. Ona tam zůstala roztřesená a zničená asi hodinu, aby se vzpamatovala. Pak se oblékla a šla domů, kde zalezla do pokoje a nechtěla s nikým mluvit. Řekla, že se pohádala s kamarádkou, aby ji nechali na pokoji. Potom se šla umýt do koupelny. Když to poškozená sdělila své sestře, tato jí řekla, že se jí to muselo líbit, protože když tam šla, tak něco takového předpokládala. Nikomu jinému to neřekla, protože s rodiči měla špatný vztah a bála se jich. Když se obžalovaný ozval po třech letech, už nechtěla, aby jí to dál zasahovalo do života a budoucnosti, tak to nahlásila na policii. Rozhodilo jí to ještě více než před tím. K dalším dotazům uvedla, že v konverzaci s obžalovaným byla otevřená, kdy mu sdělovala své zájmy, jakou studuje základní školu a jakou chce studovat ■■■■■ školu a kde bydlí. Věkem ■■■■■ let si je jistá, bylo to okolo ■■■■■ třídy, proto si to pamatuje. Byla hodně naivní a myslela si, že až přijde na schůzku,

popovídají si a dokáže ho přesvědčit, aby to skončilo. Když na schůzku šla, neměla strach, byla přesvědčená, že to dokáže slovně vyřešit. Když jí obžalovaný sdělil, že to smaže, pokud s ním bude mít pohlavní styk, tak se hrozně vyděsila, zpanikařila a chtěla odejít. Obžalovanému na to slovně sdělila, že ani omylem, že takhle to nechce. Nevybavila si, že by se s obžalovaným před schůzkou bavila o sexu nebo zda již měla pohlavní styk. Po této události probíhala konverzace ještě asi dva měsíce a pak to utichlo. Chtěl ještě další fotografie, nějaké mu poslala a pak řekla, že už další nebude posílat a utichlo to. A nejednou se ozval znovu, což byl šok, prožívala to ve větší míře než před tím. K intenzitě komunikace sdělila, že ze začátku to nebylo tak často, ale čím více měl fotek, tím chtěl víc a víc, potom to bylo už denně, někdy i několikrát denně, trvalo to rok až dva do té schůzky. Se sestrou [REDAKCE] se od té doby, co to poškozená nahlásila na policii, nestýkají. Sestra jí řekla, že to nechtěla znova vytahovat a že je jí to jedno. K dotazu obhájce doplnila, že orální styk i soulož proběhly v autě. Zda měla poškozený oděv, si již nepamatovala. Když po letech oznamovala ten skutek, její přítel jí dodal odvalu, na policii zavolať on, protože byla psychicky na dně.

9. Obžalovaný s výpovědí poškozené nesouhlasil, když tvrdil, že k prvotnímu kontaktu s poškozenou došlo přes její sestru [REDAKCE] kterou znal z [REDAKCE] seznamky, a to až někdy v roce 2014. Na schůzce se údajně domlouvali i telefonicky a na místo přijel červeným autem, trojkovým Golfem, nikoliv tmavě zeleným Peugeotem. Nevěděl, že je poškozené [REDAKCE] let, určitě ho na to neupozorňovala. Na [REDAKCE] seznamku byl vstup od [REDAKCE] let, proto předpokládal stejný věk u poškozené. Dále uvedl, že na poškozenou čekal u značky, poté poškozená přistoupila a jela na místo s ním. Než vyjžděl, tak se s poškozenou domlouval, že až poškozená nastoupí, tak se sama svlékne. Poškozená si tedy sedla dopředu, když vyjeli za obec, poškozená si přesedla na polní cestě dozadu, tam se vysvlékla a řekla obžalovanému, že má jet k lesíku, že je tam posed a zná to tam. Když dorazili na místo, sklopil sedačky, poškozená vystoupila a zde došlo k sexu, ale nikoliv nucenému, ale dobrovolnému.
10. Poškozená k vyjádření obžalovaného trvala na své výpovědi. O posedu nevěděla, v autě se nesvlékala, auto viděla až na místě setkání a dobrovolné to nebylo. Sedačky byly na místě již sklopené nebo odmontované.
11. Pokud vznikl rozpor ohledně barvy, značky nebo typu vozu, ve kterém ke znásilnění poškozené mělo dojít, soudu se tyto jevy jako nepodstatné. Skutečnost, že k pohlavnímu styku došlo v osobním vozidle na daném místě, nepopírá ani obžalovaný. S ohledem na jednání, kterého se obžalovaný na poškozené dopustil a i s ohledem na věk poškozené nelze očekávat, že tato si bude pamatovat přesný typ vozidla, když za dané situace se z jejího pohledu muselo jednat o nepodstatný detail. Její věrohodnost toto nijak neoslabuje. Co se týče tvrzení obžalovaného, že na místo přijel již s poškozenou, která se po cestě měla svléknout, vychází soud opět z tvrzení poškozené, která logicky zapadají do celkového děje, a soud neměl důvod jí v tomto směru nevěřit. Ostatně soud s ohledem na široce provedené dokazování o její věrohodnosti neměl pochyb. Při posouzení její výpovědi z hlavního líčení konaného dne 19. 2. 2020 (č. l. 1767 – 1772) bylo nutné přihlídnout k tomu, že její výslech probíhal za přítomnosti obžalovaného, což bylo evidentně příčinou toho, že její vyjádření nebyla tak podrobná jako v přípravném řízení, nicméně byla v podstatných bodech shodná. Byť bylo poukazováno na to, že u poškozené byla dle znaleckého posudku viz. níže částečně věrohodnost snížena s ohledem na sklony k dramatizacím, lze připustit, že v detailech se skutečnosti uvedené ve výpovědi mohou lišit, avšak nemůže to rozhodně vést k tak zásadní dramatizaci, kdy by poškozená zaměnila dobrovolný pohlavní styk za násilný včetně popisu násilí na ní vykonaného. Z hlediska poškozené jde o skutečnosti zcela zásadní, které měly dopad na celkové vnímání dané události. Pokud by toto její tvrzení nebylo pravdivé, jednalo by se o zásadní lež a pak by byly popřeny závěry znalkyně o obecné věrohodnosti poškozené. Ona sama toto ve svých závěrech vysvětluje. Z výpovědi poškozené je znatelné, že jí tento čin zásadně zasáhl, kdy toto potvrdila i osoba jí blízká, a to babička, svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE]

12. K osobě poškozené byl v přípravném řízení zpracován **znalecký posudek z oboru klinická psychologie** (č. l. 101 – 121), jehož závěry při hlavní líčení dne 19. 2. 2020 přednesla **znalkyně PhDr. [REDAKCE]** (č. l. 1772), která byla v jednací síni přítomna i výslechu poškozené. Ze závěrů znaleckého posudku vyplynulo, že intelektový výkon poškozené je v dolním pásmu průměru, chování a prožívání není zcela adekvátně řízenou realitou, emotivita je labilní, mělká, hůře kontrolovaná. Jde o osobnost s hysterickými rysy, emoční labilitou, tendencemi k dramatizaci. Agresivita je potlačena a citové přizpůsobení je nedostatečné. Poškozená má potřebu se skrýt, má nevyřešený konflikt s matkou, trpí infantilními strachy a úzkostmi ze zničení. Sebepojetí je nestálé, introverzivní složka, která má stabilizovat, je oslabená. U poškozené dominují křivdy vůči rodičům a sestře, v anamnéze má rané erotické zkušenosti a vývoj posuzované je disharmonický. Má v sobě významnější agresivní tendence. Poškozená může mít sklony ke zkreslování, neboť je osobností, které chybí ovládání emocí a je pod jejich vlivem, ale je schopna řádně si zapamatovat prožitý děj a reprodukovat ho. U poškozené se v diagnostických metodách neobjevily konfabulace, domýšlení. Může dramatizovat, avšak obecná věrohodnost není podstatně snížena. U poškozené se neprojevují psychické potíže v souvislosti s jednáním ze strany obžalovaného, ale situace vyšetřování, znaleckého zkoumání a nespolupráce sestry jí způsobovala zvýšenou míru úzkosti. Pokud měla znalkyně k dotazům objasnit, v čem by mohla spočívat jí uváděná možnost dramatizace, toto vysvětlila tak, že některé události si poškozená mohla subjektivně zpracovávat emotivně a potom si je přibarvovat na jednu nebo druhou stranu. I křivdy, které se jí děly v dětství, jsou hodnoceny nadměrně negativně nebo jsou od reality mírně vzdáleny, tedy realitu nehodnotí zcela adekvátně a zcela spolehlivě. Poškozená se vyvíjí v akcentovanou osobnost. Pokud se měla vyjádřit k v závěrech uváděnému problému s agresivitou, toto objasnila tak, že u poškozené se projevuje problém s potlačenou agresivitou, kdy v jedné metodě poškozená v situaci reálné, kde nějaký podnět zpracovává jako ohrožení, si promítá svoje pocity křivdy do reality, která je třeba ne úplně agresivní nebo ten konflikt v té realitě není čitelný pro jiného člověka. Poškozená do něj vkládá svoji emoci, svůj prožitek a je to potom zkreslené jejím katativním prožíváním. Jedná se o osobnostní věc, není to choroba, je to histriónství, emoční labilita a tyto všechny složky osobnosti vyúsťují do zhoršeného ovládání emocí, nedostatku stabilizační funkce rozumu. Kognitivní funkce rozumové stabilizují emoce a v tom poškozená selhává. Pokud byla dotazována státním zástupcem, zda se sklony ke zkreslování týkají detailů nebo kompletně celé události, doplnila, že to už by se jednalo o věrohodnost specifickou, ale v detailech se může jednat o významnější zkreslování. **Obecnou věrohodnost poškozené znalkyně posoudila jako dostatečnou.** Ke vztahu s dnes již bývalým přítelem poškozené znalkyně uvedla, že poškozená partnera vnímá jako oporu, jedná se o emoční vztah, kdy poškozená se poutá, je závislá a vztah jí poskytuje zázemí.
13. Věřohodnost poškozené je podpořena výpovědí jejího dnes už bývalého partnera [REDAKCE] u hlavního líčení konaného dne 19. 2. 2020, který vypověděl v podstatných bodech ve shodě s poškozenou. S [REDAKCE] začal žít po jejích [REDAKCE] narozeninách. Jednou se vrátil z práce a ona brečela u počítače. Zeptal se jí, co se stalo a ona mu o celé záležitosti řekla. Viděl fotografie i komunikaci, která byla zasílána jako paní [REDAKCE]. Chtěl obžalovaného vylákat do [REDAKCE] [REDAKCE] mu poslala mail a telefonní číslo. SMS od obžalovaného byly zasílány přes SMS brány jemu a on je předával PČR. K doplňujícím dotazům uvedl, že fotografie viděl, bylo jich 20-30 a byla na nich nahá jeho přítelkyně a její sestra [REDAKCE] [REDAKCE] mu řekla, že něco zkoušely na nějaké seznamce a začaly komunikovat s obžalovanými. Říkala mu, že to začalo, když jí ještě nebylo [REDAKCE] a měl dojem, že obžalovanému svůj věk sdělila. Poškozená mu také řekla, že ji obžalovaný zatahl do lesa a tam ji donutil k pohlavnímu styku. Měli se sejít v nějakém lesíku, někde za [REDAKCE] konkrétní místo neříkala a on se nechtěl moc ptát. K dotazu doplnil, že obžalovaný měl oslovit [REDAKCE] že pokud se s ním nesetká, tak pošle fotky po sociální síti a dále rodině, tak ze strachu se s ním setkala. Věděl, že se původně obžalovaný chtěl setkat s [REDAKCE] ale protože ta to odmítla, měl vyzvat [REDAKCE]. Potvrdil, že obžalovaný měl [REDAKCE] zatahnout za vlasy do úložného prostoru, kufru nějakého většího vozidla. Měla to být dodávka či tranzit nebo neví co. Tvrdila mu, že se bránila. Neptal se jí na to, jak byli obnažení. Říkala mu, že v té době jí

bylo ■■■ či ■■■ let. Nevěděl, zda ji z místa obžalovaný odvezl či odešla sama. Věděl, že to řekla své sestře a jinak nikomu. ■■■ charakterizoval jako osobu záporného charakteru, které je to jedno, nic ji nezajímá, je namyšlená a arogantní. Osobě, která psala ■■■ výhružné vzkazy, dala jeho telefonní číslo, aby jí neotravoval ve škole a nevolal jí. Chtěl vylákat jeho tel. číslo, ale on psal jen přes SMS bránu. ■■■ mu řekla, že se po projednávání události na policii neobrátila ze studu, aby se to nedozvěděli ostatní.

14. Věrohodnost poškozené je zásadně podpořena i výpovědí svědkyně ■■■ ■■■ **babičky poškozené** (jejíž výslech byl v intencích pokynů VS v Praze proveden při hlavním líčení konaném 15. 7. 2021). Tato v souladu s tvrzením poškozené uvedla, že když se to stalo, poškozená nic neřekla, ale byla jiná, stále ubrečená a se sestrou se pořád hádaly. Poškozená se to bála říct, měla strach. Když přišlo předvolání k tomuto hlavnímu líčení, poškozená se rozklepala, protože si myslela, že bude muset jet k soudu. Ona je z toho dodnes nervní, má z toho trauma. K dotazům předsedkyně senátu svou výpověď doplnila. Poškozená a její sestra měly mít v minulosti výborný vztah, jedna bez druhé nedaly ránu, jsou to jednovaječná dvojčata. Vycházely spolu v pohodě, ale od té doby dodnes spolu nevychází. Od ■■■ věděla, že na to rande měla jít sestra poškozené, ale nemohla, protože měla „zaracha“. Místo ní šla poškozená a odnesla to. Teď se spolu baví a vzápětí zase nějaké slovíčko a už jsou zase na kordy, dodnes se přes to nemohou přenést, hlavně poškozená, je citlivá. Její sestra je taková tvrdší. V předmětné době žila s poškozenou a její sestrou v jednom domě, ona v přízemí a děvčata v patře s rodiči. Byly pořád u ní, dá se říci, že je vychovávala. Jako děti byly pravdomluvné. Že je s poškozenou něco jinak, poznala svědkyně podle toho, že byla pořád ubrečená, změnila se povahově, dřív se vždycky ráda smála. Pamatovala si, že když v předmětný den přišla, plakala a svědkyně se jí ptala, co se stalo, ale ona se nechtěla bavit. Byla pořád ubrečená a v jednom kuse se hádaly se sestrou ■■■ Když je svědkyně slyšela, přestaly a nechtěly říct, co se stalo. Jen se hádaly a poškozená sestře ■■■ něco vyčítala. Svědkyně nebyla přímo u toho, když ■■■ přišla domů, byla asi na zahradě. Ale když domů přišla, tak tam poškozená seděla ubrečená a svědkyně se jí ptala, co se děje, což poškozená nechtěla říct. Bylo to asi v létě o prázdninách, když končila devátá třída a poškozená nebyla ještě na škole, byla v ■■■ V současné době ke ■■■ může říct, že tato se teprve tento rok začíná trochu smát, ale když přišla obsílka, tak se zase stáhla do sebe a řekla, že hlavně aby k soudu nemusela jet.
15. K dalším dotazům doplnila, že ani jedna ze sester jí o události neřekly, chtěly jí toho ušetřit. Svědkyni napadlo, že se něco takového mohlo stát, ale když na to svědkyně navedla s poškozenou nebo její sestrou řeč, tak couvaly a hned se začaly štěkat. Nechtěly o tom zkrátka mluvit. Syn o tom věděl, ale také to nechtěl svědkyni říct kvůli jejímu zdraví. Dozvěděla se to, až když jí přišla obsílka od policie, protože na vnučky uhodila a dozvěděla se celou pravdu. Řekla jí to týden před výslechem poškozená, kdy jí sdělila, že je obžalovaný vydíral, že si dali nějakou schůzku a ona tam přišla, že jí chytnul za vlasy a že mu musela být po vůli, že když nebude, tak že uveřejní nějaké fotky, takže ostuda a pak je vlastně začal vydírat, ale to už byla poškozená v ■■■ I jí něco poslala na počítač, ale ■■■ jí to zablokovala. Když to poškozená svědkyni říkala, tak se klepala a brečela. K doplňujícím dotazům uvedla, že důvodem schůzky bylo, že kdyby tam nešla, tak že obžalovaný uveřejní na počítači nějaké ty fotky. Původně tam měla jít sestra poškozené ■■■ ony si byly podobné, tak tam místo ní šla poškozená. Poškozená byla naivní, myslela si, že když tam přijde, že mu to řekne, aby jí ty fotky dal a on že jí je dá. Nečekala, že dojde k pohlavnímu styku. Obžalovaný jí měl chytit za vlasy, ona měla říkat, že to nechce, ať jí nechá, ale on ji držel za vlasy stále a hrozně to bolelo. Poté mělo dojít k souloži, ale detaily neříkala a svědkyně je nechtěla slyšet. Bylo to nedobrovolné. Uklidňovala ji, ale na detaily se jí neptala. Se sestrou poškozené ■■■ se o tom bavila, ale ta se k tomu stavěla, že se nic nestalo. K dotazu, zda se svědkyně ptala sestry poškozené ■■■ zda to věděla v tu dobu, kdy se to stalo, svědkyně uvedla, že sestra poškozené to věděla. Když přišla poškozená domů, tak to sestře ■■■ řekla, proto se hádaly. ■■■ sama jí řekla, že to věděla. Byla jiná než ■■■ stavěla se k tomu tak, že se tolik nestalo, když do jiného stavu nepřišla. Svědkyně nevěděla, zda ■■■

poškozenou v dané době podržela. Vztah mezi nimi nebylo jako dřív a to není do dnes. V současné době se o tom poškozená nechce bavit. Svědkyně to zkoušela, ale poškozená řekla, že na to nechce vzpomínat a rozbřečela se. S [REDACTED] [REDACTED] již poškozená nežije, jinou známost nemá. On ji přesvědčil k tomu, aby to oznámila, dostával ji z toho. K dotazu státního zástupce, zda ještě někdy poškozená přišla domů ubřečená nebo změněná po nějaké události či zda toto byl jediný případ, uvedla, že toto bylo poprvé. Na konci [REDACTED] třídy jí bylo [REDACTED] let.

16. Věrohodnost této svědkyně neměl soud důvod zpochybňovat, když vypověděla spontánně, ve shodě s přípravným řízením a v podstatných bodech i ve shodě s poškozenou a jejím otcem. Její výpověď navíc koresponduje s dalšími provedenými důkazy a zasazuje událost do časového rámce, který koresponduje s výpovědí poškozené. Soud s ohledem na přesvědčivost výpovědi této svědkyně již nezvažoval výslech matky sester [REDACTED]
17. [REDACTED] [REDACTED] **otec poškozené** (jehož výslech byl v intencích pokynů VS v Praze proveden též při hlavním líčení konaném dne 15. 7. 2021) a jehož výpověď byla čtena při hlavním líčení dne 15. 7. 2021 (č. l. 208), v rámci hlavního líčení vypověděl, že mu přišla zpráva od neznámého čísla, kde byl odkaz a napsáno, zda ví, co dělají jeho děti, když není doma. Následně to řešil s poškozenou a ta mu vysvětlila, že někomu poslaly fotky a ten jim teď vyhrožuje, že je zveřejní a pošle to jemu a dalším lidem. Řekla mu i to, že měli být někde v lese nahoře u [REDACTED] kde ji měl obžalovaný donutit k pohlavnímu styku. Detaily mu nesdělila, jen řekla, že to bylo nedobrovolné a že ten člověk má ty fotky, které mu kdysi posílaly a chce je zveřejnit. Fotky neviděl, ale věděl, že na nich mají být jeho dcery obnažené. Se sestrou poškozené se o tom nebavil, protože v té době bydlela jinde a nechtěla o tom mluvit. S poškozenou o tom mluvil naposled před tím, než měl probíhat soud, kam se obžalovaný nedostavil. Poprvé mu to poškozená řekla, když se jí ptal v souvislosti s výše uvedenou SMS zprávou a odkazem, který neotevřel. Poškozená při tom byla rozklepaná, plakala, třásl se jí hlas a bylo vidět, že je jí nepříjemné o tom mluvit. Svědek se jí nevyptával, nechtěl do toho víc rýpat. V době, kdy k tomu došlo, žil se svými dcerami ve společné domácnosti. Poškozená začala být taková roztěkanější, nesoustředila se, trochu se zhoršila v prospěchu. Poškozená mu neřekla, zda šlo o člověka, kterého znala jen ona nebo i její sestra, ale dostaly se k němu nějak přes internet. Důvod schůzky neznal. V té době chodila na [REDACTED] školu v [REDACTED] Poškozená byla živější, sestra [REDACTED] byla uzavřenější a teď je to naopak. Sestry spolu komunikují pouze po telefonu, nestýkají se. V dětství si rozuměly a hádaly se jako jiní sourozenci. Problémy nebyly ani s jednou z dcer a většinou co řekly, tak byla pravda. S [REDACTED] se o tom nebavil, protože to nepovažoval za nutné, když to věděl od jedné z dcer. Ty se mu svěřovaly pouze o věcech ze školy, ale o soukromém životě ne. Nejvíce se svěřovaly nejspíš mezi kamarády. Když se zeptal poškozené, proč mu to neřekla, tak mu sdělila, že se styděla. K dotazu obhájce jaké zaujal stanovisko potom, co se to dozvěděl, sdělil, že mu bylo řečeno, že to jde k soudu a byla podaná žaloba na tohle a že tam právě vzniklo, že obžalovaný se měl, aby nedošlo k soudu, bránit tím, že nám pošle právě ty fotografie.
18. Soud ani v případě tohoto svědka neměl důvod pochybovat o jeho věrohodnosti, tento vypověděl u hlavního líčení sice méně rozsáhle, avšak ve shodě s přípravným řízením. Vztah svědka s poškozenou nebyl v době dospívání natolik blízký, aby rozpoznal, že se s jeho dcerou děje něco natolik zásadního, přesto určité změny zaznamenal, ač s větším časovým odstupem. Zásadní funkci ve vztahu k poškozené a i v rodině plnila evidentně jeho matka, tedy babičky poškozené, která zásadní změny na chování své vnučky zaznamenala okamžitě a ve své výpovědi to poměrně podrobně rozvedla. Dokonce svou výpovědí zúžila i časový rámec, kdy k činu došlo, a to na letní prázdniny před nástupem poškozené na [REDACTED] školu. Tento časový rámec nevyvrátil ani otec poškozené, když ve své výpovědi určil změnu v chování poškozené jako období, kdy chodila na [REDACTED] školu, neboť po prázdninách, kdy se čin stal, na [REDACTED] školu do [REDACTED] nastupovala a otec si tedy této změny mohl všimnout až v tomto období. O blízkosti vztahu poškozené s babičkou svědčí i skutečnost, že poškozená se svou babičkou v současnosti bydlí ve stejném bytovém domě a přestěhovala se za ní do jiného města.

19. **Sestra poškozené** ■■■■■ (protokol o HL ze dne 18. 2. 2020) měla k celé události rezervovanější přístup a její výpověď byla zejména ve vztahu k projednávanému jednání velice vyhýbavá. Potvrdila, že obžalovanému na základě výhrůžek zasílala své nahé fotografie. Měla se s tím svěřit své sestře ■■■■■ a ta jí měla sdělit, že si s obžalovaným píše také. Údajně se jí neptala, zda mu také zasílá fotografie s obnaženým tělem, ale předpokládala to. Na počátku svého výsledku však uvedla, že jí to sestra přímo řekla. Schůzku si měl začít domlouvat obžalovaný přímo s ní s tím, že když se sejdou, tak fotky smaže. Schůzku domluvili, ale jelikož se bála, tak na schůzku nešla. Měl být našťvaný, psal, že fotografie zveřejní. Sestra ale potom měla přijít s tím, že je všechno vyřešené, tak se již o nic nestarala. Myslela si, že to třeba řekla rodičům nebo někomu, a že se to začalo řešit. Obžalovaný se pak ozval v roce 2018 přes mobilní telefon a vyžadoval aktuální fotky za to, že smaže ty staré. Odmítla mu to. Pak už dostala předvolání k výsledku, protože to sestra nahlásila na policii. Tvrdila, že obžalovaný její věk znal, na Facebooku jej měla uvedený. Připustila, že tam měla uvedeno asi o rok více. Úmyslně to však prý neudělala. V průběhu komunikace mu měla sestra psát svůj skutečný věk, on věděl, že jsou dvojčata, takže se musel její věk dozvědět. Pokud byla konkrétně dotazována na schůzku, o které hovořila, mělo se jednat o schůzku kousek za ■■■■■ v lese. Bylo to někdy na přelomu jejího věku ■■■■■ let. Obžalovaný jí měl tvrdit, že smaže všechny fotky, pokud přijde. Neříkal však, co by se mělo na schůzce dít. Na schůzku nejela, protože měla strach z toho, že by jí mohl ublížit. Když toho člověka neznala, nevěděla, co od něj může čekat, když po ní chtěl takové fotky a vydíral ji. Nikomu to tenkrát neřekla, protože v tu dobu měla mamce umřít sestra a ona ji nechtěla zatěžovat žádnými problémy, neboť toho měla dost. Po té schůzce byl až do roku 2018 klid, kdy ji znovu kontaktoval a chtěl aktuální nahou fotku. Nevyhověla mu. Obžalovaného nikdy naživo neviděla. Co se týče ■■■■■ tak obžalovaný se jí měl také ozvat v roce 2018. Popřela, že by jí sestra někdy řekla o tom, že byla znásilněna. Údajně se to dozvěděla až na policii. Kdyby to věděla, řekla by to rodičům. Připustila, že jí sestra řekla, že se s ní chce obžalovaný sejit, ale už jí údajně nesdělila, zda s ním někam šla. Myslela si, že bude rozumná a taky nepůjde. Sestra jí k té nabídnuté schůzce neměla říkat nic bližšího, snad jen, že tam asi nepůjde, tak to víc neřešila. K jejich vztahu v té době uvedla, že spolu moc nekomunikovaly a doteď nekomunikují, a to proto, že sestra byla rodiči upřednostňovaná a ona byla v pozadí. K dalším dotazům připustila, že obžalovaný věděl, že je registrována na stránkách ■■■■■ ale domnívala se, že prvotní komunikace byla přes Facebook. Pokud jí byla předestřena Facebooková komunikace mezi ní a obžalovaným, kde se baví o schůzce, na kterou nepřišla, kde obžalovaný uváděl, že „když ji ošuká, tak se zbaví pocitu křivdy a že když bude poslušná, že všechny fotky mizí“ na což ona reagovala „že to samé sliboval ségře, když si to šla odpracovat, kde má jistotu“ (č.l. 1049), připustila, že jí sestra říkala, že k nějaké schůzce došlo, ale údajně si to nepamatovala. Trvala na tom, že o znásilnění své sestry se dozvěděla až na policii. Nelze než zopakovat, že sestra poškozené ■■■■■ prokazatelně věděla, co se její sestře stalo, ale za každou cenu se tomuto tématu při hlavním líčení snažila vyhnout, kdy pokud byla přímo k tomuto tázána, popírala, že by cokoliv věděla. Evidentně se snažila stavět do lepšího světla a její jednání budilo dojem, že popíráním dané události se chce vyhnout pocitu viny za to, co se sestře stalo.
20. V souladu s usvědčujícími výpověďmi byly i provedené listinné důkazy. Poškozená ■■■■■ na mapách označila místo, na kterém měla s obžalovaným schůzku a kde ke znásilnění došlo (č.l. 79-80). Zadokumentována byla veškerá počítačová technika, telefony, fotoaparát, flash disky, optické disky, micro SD karta a listinné fotografie, které byly obžalovanému zajištěny při domovní prohlídce (č.l. 248-306 včetně fotodokumentace, č.l. 329-335) konané dne 5. 3. 2019 v jeho bydlišti a při prohlídce osobního vozidla Citroen Xsara, který obžalovaný užíval. Znalcem Ing. ■■■■■ byl k výše uvedeným zajištěným věcem zpracován znalecký posudek z oboru Kybernetika, odvětví Výpočetní technika (č.l. 397-623). Z jeho závěrů bylo mimo jiné zjištěno, že obžalovaný v únoru 2015 a dne 29. 5. 2016 navštívil profil na ■■■■■ ■■■■■ (č.l. 89 a 132 znaleckého posudku), na kterém tato měla kromě svého jména a příjmení, telefonního čísla a emailové adresy uveden i skutečný datum narození (ÚZ č.l. 1037 a 1780), takže si již v době před projednávaným jednáním musel být vědom věku obou sester. V souladu

s tvrzením poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] i svědka [REDAKCE] [REDAKCE] jsou SMS zprávy zasílané obžalovaným (č.l. 668-681) na telefon svědka v období od 8. 7. 2018 do 14. 7. 2018. Tyto byly zajištěny i odborným vyjádřením odvětví analýzy dat a zkoumání nosičů dat (č.l. 696-698). Z mobilního telefonu Xiaomi [REDAKCE] [REDAKCE] (protokol o předložení věci ze dne 25.6.2018 č.l. 708-756) vyplynula facebooková komunikace [REDAKCE] [REDAKCE] s facebookovým profilem [REDAKCE] [REDAKCE] užívaného obžalovaným. Z této komunikace vyplynulo, že obžalovaný sestře poškozené [REDAKCE] která v komunikaci uvádí, že neví, o koho se jedná, vyčítá, že se nedostavila na schůzku, kterou s ním měla domluvenou v [REDAKCE] (č.l. 724- 729), že toto přehrála na svou sestru, chce odplatu a uvádí k jejím dotazům, kdo je, že je možná někdo, kdo ji chce ošukat. Dále uvádí, že by se tím zbavil pocitu krivdy, a když se nechá a bude poslušná, vše (nahé fotografie) zmizí. Na to se jej [REDAKCE] ptá, kde má jistotu, že pokud ví, to samé sliboval ségře, když si to šla odpracovat. Je tedy evidentní, že o schůzce a minimálně o tom, že došlo k pohlavnímu styku mezi obžalovaným a její sestrou, věděla. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] předložila ke zkoumání svůj tablet Huawei, a to dne 14. 7. 2018 (protokol o předložení věci č.l. 761-791). Zdokumentována byla komunikace [REDAKCE] [REDAKCE] s profily [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] tedy profily, které prokazatelně užíval obžalovaný (příkaz společnosti Facebook Ireland Ltd 885-920 ve spojení se zprávou společnosti Tanet.cz č.l. 950-955 a Starnet č.l. 964 a č.l. 1001, 1078). Poškozená v komunikaci s obžalovaným uvedla, že [REDAKCE] svůj slib nesplnila, ale ona ano, takže je na řadě on dostát slibu a to, že její foto nezveřejní. Obžalovaný nepopírá ani v jedné z citovaných konverzací, že došlo k pohlavnímu styku a že za toto neměl zveřejnit obnažené fotografie poškozené. [REDAKCE] se jej následně snaží již po dohodě s Policií ČR vylákat na schůzku. To samé činila i v konverzaci s profilem [REDAKCE] [REDAKCE] který byl také užíván obžalovaným (protokol o předložení věci ze dne 27. 11. 2018). V souvislosti s tím byla v intencích pokynů Vrchního soudu vyžádána zpráva KŘ PČR, územní odbor [REDAKCE] oddělení obecné kriminality. Policejním orgánem a připojeným úředním záznamem bylo potvrzeno, že [REDAKCE] [REDAKCE] dne 23. 7. 2018 na obvodním oddělení v [REDAKCE] do úředního záznamu o doplnění podaného vysvětlení ze dne 14. 7. 2018, opravdu oznámila jednání obžalovaného ohledně sexuálního nátlaku a ohledně v této věci projednávaného jednání. Tato byla policejním orgánem poučena o tom, jakým způsobem reagovat v případě, že bude pachatelem opět kontaktována.

21. **Vinu obžalovaného** [REDAKCE] [REDAKCE] má soud ve vztahu k výroku rozsudku na základě všech důkazů, které zhodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu za jasně prokázanou. Soud v daném případě doplnil dokazování v intencích pokynů Vrchního soudu v Praze a vyslechl babičku poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] a otce poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] a doplnil listinné důkazy. Jak již bylo výše uvedeno, oba tito svědci podpořili věrohodnost poškozené, a to zejména svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] která vypověděla zcela věrohodně, ve shodě s přípravným řízením a v podstatných bodech ve shodě s výpovědí samotné poškozené. Ve vztahu k věrohodnosti poškozené byly tyto výpovědi i v souladu se závěry znaleckého posudku zpracovaného k osobě poškozené. Byť z tohoto vyplynulo, že poškozená má sklony k dramatizacím, sama znalkyně upřesnila, že se toto netýká podstatných skutečností a je zjevné, že v základu je výpověď poškozené neměnná a její obecná věrohodnost je hodnocena jako dostačující. Soud vycházel z výpovědi poškozené a v rozsahu uvedeném ve skutkové větě výroku rozsudku tuto považuje za zcela pravdivou a nezkeslenou. Je také třeba poukázat na to, že tato byla schopna setrvat na svých tvrzeních i přes to, že byla s ohledem na druh trestné činnosti zcela nestandardně vyslýchána v přítomnosti obžalovaného. S ohledem na tuto skutečnost je zcela pochopitelné, že při hlavním líčení nebyla tak sdílná jako v přípravném řízení, když tato situace jí musela být extrémně nepříjemná. Ostatně lze poukázat i na to, že její výpověď považoval soud za věrohodnou i v původním rozsudku ve vztahu k bodům 1), 2) a 4) výroku obžaloby, pro které byl obžalovaný již pravomocně uznán vinným ve věci již pravomocně rozhodnuté rozsudkem ze dne 13. 3. 2020 č.j. 4 T 10/2019-1794. Bylo by tak zcela nestandardní této nevěřit ve vztahu k bodu 5) výroku obžaloby, když pro toto nebyl žádný reálný podklad. V souladu s tím, co uvádí poškozená, jsou i závěry znaleckého posudku zpracovaného k osobě obžalovaného, který u něj potvrdil sexuální deviaci typu sadomasochismu s výraznou složkou

sadistickou, kdy motivace byla touto deviací podmíněna. V případě obžalovaného není pravděpodobné, že by byl schopen pohlavního styku bez použití násilí. Soud má tedy za prokázané, že ke styku došlo, a to prokazatelně nedobrovolně. O dobrovolnosti pohlavního styku v dané situaci nelze vůbec uvažovat, když k tomuto jednání došlo ve spojitosti s trestnými činy, za které je obžalovaný již pravomocně odsouzen, tedy ve spojitosti s pokračujícím zločinem sexuálního nátlaku a pokračujícího přečinu sexuálního nátlaku ve stadiu pokusu, kterých se dopustil mimo jiné na poškozené. Soud tedy musel posoudit, zda k činu došlo za použití násilí, jak od počátku tvrdí poškozená, anebo pod pohrůzkou jiné těžké újmy. Vzhledem k tomu, že soud považuje poškozenou za dostatečně věrohodnou, neměl pochyb o jejích tvrzeních, že k činu došlo za použití násilí, neboť poškozená nabídku výměny odstranění fotografií za sex, tedy pohrůzku jiné těžké újmy, jasně odmítla, kdy následně došlo ze strany obžalovaného k vynucení sexu násilnou cestou. Poškozená nikdy při svých výpovědích nepřipustila variantu, že by na nabídku obžalovaného přistoupila. Je zjevné, že ve své naivitě přiměřeně jejímu věku spoléhala na to, že obžalovaného přemluví, aby svého jednání zanechal, aby obnažené fotografie nezveřejňoval. V souladu s výše uvedeným byla i k důkazu provedená komunikace mezi obžalovaným a oběma sestrami z roku 2018, kde obžalovaný nepřímo potvrdil, že si poškozená pohlavním stykem vše odpracovala. Soud tedy o vině obžalovaného nepochyboval a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

22. Jednání obžalovaného bylo po právní stránce kvalifikováno jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku. Objektem trestného činu je právo člověka, ženy i muže, na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě. Předmětem útoku je v daném případě dítě, kdy dítětem se rozumí osoba mladší osmnácti let. Objektivní stránkou je zde jednání pachatele, který jiného násilím donutil k pohlavnímu styku. Toto jednání bylo posouzeno v kvalifikované skutkové podstatě, neboť obžalovaný čin spáchal souloží a způsobem srovnatelným se souloží, v daném případě orálním pohlavním stykem, a to na dítěti podle § 185 odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku. Obžalovaný spáchal předmětný trestný čin formou úmyslu přímého dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.
23. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že před přestupkovou komisí v minulosti projednáván nebyl. Před soudem projednáván byl, a to celkem třikrát, když v prvních dvou případech se jednalo o odsouzení z roku ■■■ a ■■■ pro majetkovou trestnou činnost, kdy se ve zkušební době podmíněného odsouzení vždy osvědčil a hledí se na něj v tomto směru, jako by odsouzen nebyl. Soud však nemohl pominout odsouzení poslední, a to odsouzení v této věci rozsudkem zdejšího soudu ze dne 13. 3. 2020 č.j. 4 T 10/2019-1794 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 6. 2020 č.j. 2 To 42/2020 pro pokračující zločin sexuálního nátlaku dle § 186 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a přečin sexuálního nátlaku dle § 186 odst. 1 tr. zákoníku ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání tří roků za současného uložení zkušební doby ve výměře pěti let za současného vyslovení dohledu. Obžalovanému byl současně uložen trest propadnutí věci a ochranné opatření ve formě ochranného léčení sexuologického v ambulantní formě.
24. Při rozhodování o **výši a druhu trestu** přihlédl soud ke všem okolnostem rozhodným ve smyslu § 37 tr. zákoníku a § 39 tr. zákoníku. Přihlédl tedy k míře společenské škodlivosti jednání obžalovaného, k jeho poměrům a možnostem jeho nápravy. Společenskou škodlivost lze v tomto případě zhodnotit jako vysokou, a to s ohledem nejen na objekt trestného činu individuální, ale i druhový, jenž byl zasazen v rámci zvláštní části tr. zákoníku mezi první skupiny trestných činů vůbec s tou nejzávažnější společenskou škodlivostí. Při zohlednění poměrů obžalovaného a možností jeho nápravy soud přihlédl k tomu, že obžalovaný dodržuje soudem stanovené ochranné léčení sexuologické, kam pravidelně dochází a s lékařem spolupracuje. Stejně tak dohled probační a mediační služby plní svůj účel, neboť obžalovaný spolupracuje a dostavuje se ve stanovených termínech. Polehčující okolnost však v jeho případě žádná shledána nebyla. Jako přitěžující okolnost soud hodnotil skutečnost, že se trestné činnosti ve smyslu § 42 písm. a) tr. zákoníku dopustil po předchozím uvážení, když věděl, že na místo jede za účelem sexu, své

jednání plánoval a ve smyslu § 42 písm. n) tr. zákoníku spáchal více tr. činů. Při hodnocení osoby obžalovaného nelze pominout, že jde o osobu se sklonem k páčání trestné činnosti. Vzhledem k tomu, že se obžalovaný dopustil trestného jednání před vyhlášením rozsudku zdejšího soudu ze dne 13. 3. 2020 č.j. 4 T 10/2019-1794, vycházel soud při rozhodování o druhu a výši trestu taktéž z ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku. Ve smyslu § 42 tr. zákoníku soud nepřihlédl jako k přitěžující okolnosti k výše uvedenému odsouzení. Obžalovaný byl za popsané jednání ohrožen trestem odnětí svobody dva roky až deset let. Soud s ohledem na ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku, kdy souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený dřívějším rozsudkem a s přihlédnutím k osobě obžalovaného, kterého lze sice hodnotit jako osobu se sklonem k páčání trestné činnosti, ale také nelze přehlédnout, že dle zpráv PMS od posledního odsouzení s touto spolupracuje a vede řádný život a současně se podrobil bez výhrad uloženému ochrannému léčení, tento již uložil jako trest nepodmíněný, když v případě obžalovaného podmíněný trest zejména s ohledem na druh a rozsah trestné činnosti (původně ukládaný podmíněný trest byl ukládán dle § 186 odst. 3 tr. zákoníku, kdy byl obžalovaný ohrožen trestní sazbou jen ve výměře 1-5 let) již nepřicházel v úvahu, ale stále s ohledem na výše uvedené a s ohledem i na časový odstup, pod polovinou trestní sazby, a to ve výměře čtyř let, kterou soud považuje za přiměřenou, když má za to, že i takto mírná výměra bude mít na obžalovaného dostatečný výchovný účinek. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou. Trest odnětí svobody se vykonává ve dvou typech věznic, a to s ostrahou a se zvýšenou ostrahou. Ve věznici s ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zpravidla vykoná trest odnětí svobody pachatel, který nesplňuje podmínky pro to, aby ho soud zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou. Do té se dle § 56 odst. 2 písm. b) téhož zákona zpravidla zařadí pachatel, jemuž soud ukládá trest odnětí svobody na doživotí nebo za dalších podmínek nejméně na osm let nebo kterému ukládá trest odnětí svobody za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny, případně jde-li o pachatele, který v posledních pěti letech uprchl nebo se pokusil uprchnout z vazby, výkonu trestu odnětí svobody či zabezpečovací detence. Žádná z posledně uvedených okolností v případě obžalovaného ████████ nenastala. Stejně tak se nenaplnily předpoklady, za nichž lze pachatele zařadit do jiného než obvyklého typu věznice. Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se tak může stát, má-li soud za to, že se tím lépe zaručí výchovný vliv trestu. Právě uvedený závěr se podle téhož ustanovení musí učinit s ohledem na okolnosti případu a zároveň i na to, jak je pachatel narušen. Obsah spisu nedokládá nic, co by tento postup odůvodňovalo, a proto byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou. Obžalovanému byl v rámci ukládání souhrnného trestu uložen i trest propadnutí věci, který bylo nezbytné převzít z původního výroku rozsudku, který byl zrušen. Nedošlo k převzetí uloženého ochranného opatření ve formě ochranného léčení sexuologického v ambulantní formě, když se nejedná o trest či výrok na výrok o trestu obsahově navazující. Výrok o uložení ochranného opatření navazuje přímo na výrok o vině.

25. Poškozená ████████ se s nárokem na náhradu škody nepřipojila, nemohlo tak být o tomto soudem rozhodováno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze.

Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat

rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Plzeň dne 15. července 2021

Mgr. Bc. Lucie Bočková v.r.
předsedkyně senátu